

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984639968/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

ved alkohol. Det er ellers ikke nødvendigt, at han drikker, han skal nok blive til ingenting alligevel.

Inde i den mindre fine stue opstår der nu spektakler. Det er matroser, der har været længe til søs og nu blir vilde af at komme i land og se mange mennesker og meget spiritus. De skændes, kort og fyndigt; derefter hører man lyden af heroiske lussinger. Værten rejser sig; det er en enkelt, der har begyndt at være krakilsk, nu får han på snuden, men de andre er fornærmede og vil gå, skønt de kun har fået een omgang, og søfolk drikker ellers godt. Det er harmeligt for værten.

»Du skulde ha nogen klye.« siger han.

»Han har også fået klø.«

»Ja men han sku' ha fler.«

De går. Værten kommer tilbage, dybt oprørt, men han anses ikke, for hos Mikkelsen er nu et slet lægt hjertesår sprunget op at bløde, og han forbander frugt-timmerne efter bedste, ringe formue, blir derefter rasende og vil slås. Bogholder Lind skubber de andre til side.

»La mig tale med ham, jeg er hans ven. Mikkelsen,« siger han indtrængende, »hvor kan en maud som du græmme dig over et smule kvindfolk? Et menneske med din dannelse og din skønhedssans! Hvad var hun for dig, Mikkelsen? Alle dine venner glædede sig, da det blev forbi, derfor bør du også være glad, for vi vil jo kun dit vel. Hade du været en almindelig dumrian, Mikkelsen, så kunde vi ha forstået det —«

»Giv en omgang.« foreslår Vilhelm Laursen: det gør Mikkelsen, og pludselig værker såret ikke længere. Lind trykker hans hånd og glæder sig over virkningen af sine smukke ord.

Imidlertid går klokken til tolv, værten blir urolig og ligesom mere ædru; borgmesteren eller herredsfogden kunde gjerne komme forbi. Vægteren er der derimod